

Видѣхмы че Филиппъ II, като са боеше отъ развиваньето на духа и на дарованіята на наслѣдника си, зе сичкытъ възможны мѣрки за да ги спре.

Сполуката увѣнча, въ голѣмъ размѣръ, родителскытъ му трудове.

Но колкото и да са стара, не сполучи да осамоти съвършено младыя царевичъ. Той остави около него, старата кърмилница, маркизата де-Бальо, едного велможа на име Муриела, и Ройя-и-Сандоваля, тогази маркизь де-Денья, а послѣ герцога де-Лерма.

Графинята д'-Алтамира, като видѣ че немаше работа за сега, пожела да приготви поне бѣджето. Тя са прилепи на маркизата де-Бальо, и четиреглавата тѣзи дружина състави почти сичката *камарила* на царевича. Малкыйтъ този дворъ имаше малкы занятія, и са занимаваше само съ развлеченіето на Инфанта. Предполага са, че графинята е была свързела отъ тогасъ мисльта, да го подчини подъ властѣта си, и да упражнява върху него, като фаворитка, вліяніето, което упражни послѣ върху му, като любимецъ, герцогъ де-Лерма. Но какъ да предприемеше единъ такъвъзи планъ, при живота на Филиппа II, който бѣше сѣкогы бдителенъ, и скритомъ отъ маркиза де-Денья, който я бы издалъ може бы, и найвече какъ да докара до една любовна наклонность царевича, който не бы са отпуснѣлъ на туй безъ волята на царя баща си!

И тѣй графинята са ограничи да спомага само на намѣреніята на маркиза де-Денья, намѣсто да са противи на тѣхъ: туй ѣ поведеніе бѣше почестно, но мигаръ можаше да постѣпи инакъ?

Маркизата де-Бальо, графинята, Муриель и маркизьтъ са споразумѣхъ свободно да раздѣлѣхтъ помежду си благоволеніето на царевича, и да обрѣхтъ въ своя полза властѣта му, когато възлѣзѣше на престола.

Между туй, тѣ имахъ нужда отъ подпора, и не знаяхъ дѣ да ѣхъ намѣрѣхтъ: никой отъ придворнытъ не смѣяше да стѣпи въ сѣюзъ съ тѣхъ. Духовникытъ